

debitorem, ejusque valore; & quatenus ista declaraserit velle retineri dictam domum pro suo credito dotali, depositum limitavit ad iuncta 1300. Quandoquidem, cum dicta conditio, quod idem est, si dicitur suisset, quatenus domus remanere debeat ipsi deliberata, nec cadat sub deliberatione, non fuerit impedita libertate solutionis alterius scutorum 1300. quæ erat necessaria pro explenda integra dimissione creditorum, sed respiceret simplex interesse uxoris, cuius contraria declaratio erat in pari compensatione coequanda, per conquequet tanquam intrinsecus, ex ipsa natura negocii promanans, non vitia ullo modo depositum, sed illo semper admittitur, ut generaliter Cenc. 9.11. n.29. & in specie Afin. de exemptione. §.6.c.31. num.3. & seq. 12 signatur n.29. in fin. Polihum. de subhaft. p.17. num.190. iustitiam sequuta de declaratione uxoris, depositum scutorum 1300 uique ab initio reparatur parum, & integrum in viam retroactionis ad suum principium, que semper locum habet, ubi non agatur de prejudicio tertii, 13 Rocc. dec. 13. jur. cap. 11. n.15. Rot. dec. 25. n.1. part. 12. & ben. Poth. cu. trad. in p.26. nu.43.

Animadvertebant Domini demum, quod non serfamur in deliberatione coactiva, sed in deliberatione sequuta prævio contentiu debitoris, sponte convocantis creditorum concursum, in modo deliberationem ex post etiam approbant, dum putans terminum relinqui bona adiuvare, illa vendit Monasterio, ut supra praemisimus, ius explicita lege, quod dicti cessionarii solventer Zacheo 1300. in ejusque iuribus succederetur; in quibus iam terminis, dum finis dimicendi creditoris impletus fuit mediante reali satisfactione, coequant respectu debitoris omnibus nullitas, quæ per eum praæambulum affensum, & 14 multo magis per conquequet approbationem ita tamen remanent, ex regula, de qua dec. 56. n.2. & 4.p.6. dec. 29.1. n.1. ad 13. part. 9. & dec. 1. n.8. & 9. part. 18. rec. Abisque eo quod approbat, quæ ex predicta venditione elicitor, in fieri posit ob protestationem coram Vicario emissa non acceptandi validitatem subhaftationis, ad quam protestationem habuit similitudinem in instrumento potestre venditionis; quoniam prædicta protestatio non acceptandi deliberationem implicat cum subsequenti instrumento, in quo omnia extrema taliter approbationem præterientia recententur, subunguis nempe in iuribus deliberatariori, & subhaftationis, quo fieri non potest aliquis acceptance validitatis antecedentis deliberationis, & proinde quidquid 15 sit in aliis computabilibus, negari non potest, quoniam in hac parte, incompatibili, ac memorata præteriatione fuit recte excusum. A mat. rec. 10. n.2. & 9. rec. Urcel. de transact. q.7. n.5. & 13. Rot. dec. 34. m.4. part. 4. recent. Absolutus huc uique nullitatis deliberationis, cum de certe alia duæ invalidæ, scilicet graduationis, & illiquid creditorum, percutiant particulae dubium subalterna decisione examinan. Magis infuissentis viæ fuerunt illæ, que allegabant adversus sententiam A.C. Quod enim appellatio tamquam interjecta ab individuo de deliberando, sub quo decreta fuit in paribus neum validitas deliberationis, nec non etiam graduationis, 16 ideoque non poterit A.C. scindere causam pronunciandi solum super deliberatione sub tacito iudicio graduationis contra creditores, ei parvi momenti, nam cum validitas deliberationis nil commune habeat cum graduatione, nec ullam in vicem dependentiam legalem habeat, in qua persona, ac petições sint diversæ, five quæ ex diversis iuribus oriuntur, ex congepsi per Rot. cor. Cœval. dec. 26. m.2. & coram Celio dec. 209. n.3. ritè potuit iudex super iurum dividu, & dilconexo, differendo iudicium respectu alterius, super uno tamen pronunciare, juxta Text. in l. non idem, ff. de re iudic. Felin. in l. cum inter sub m. 6. vers. salut. primus de re iudic. Rot. cor. Gregor. dec. 48. m.6. dec. 1. part. 2. Sicut etiam concludit, quod idem A.C. tulenter sententiam abolutoriam ad verius relucionem, ac manutencionem, quando appellatio pendebat à prelatio decreto de belando; etenim cum in partibus per Brancadorum petitam fuerit relatio, & in curia infraferunt super manutencionem, tamquam in sequelam minùs validæ deliberationis, ut ex iudicem particulis informationem, non valet exinde A.C. redargui de excessu jurisdictionis, dum ab solvendo Zacheum à relutione, ac manutencion, validitatem ipsam decreti de deliberando declarare dignoscitur.

Ejusdem etiam irrelevantis detegitur alterum objectum quod etiam prætentebatur ex qualitate depositi conditionis in sequelam deliberationis emisi, eò quia Zacheus obseruerit facta 1600. comprehensa domo inhabitata per

R. P. D. P. I. O.

Soleatana Bonorum super Deliberatione.

Luna 1. Junii 1697.

A R G U M E N T U M.

Præcedenter firmata approbantur.

S U M M A R I U M.

- 1 In deliberatione exigunt intervenient pecunia, alia adiutus nullus reputaretur.
- 2 Limita, si creditores volunt gratificare deliberationem, & fidem ei de pretio habere, dummodo illorum confusus prestat, si vel ante actum deliberationis, vel in eodem momento quo illa pergitur, & quatenus effectiva sequatur debitoris liberatio.
- 3 In Civitate Spolii mandatum de immittendo inferunt loco Instrumenti deliberationis.
- 4 Et id est ad deliberationem subfinendam sufficit, quod creditores declarant fidem de pretio habere ante illius expeditionem.
- 5 Si nullitas proveniens à defacta solemnitatem allegari non potest à Tertio.
- 6 Contradictrix Ecclesiæ & Minoris solemnitatibus defititus habet implicitum statum validitatis.
- 7 Liberatio debitoris sequitur dictur ex prestatione confessus per creditores emissa in deliberatione, habita fidem de pretio & n. 8.
- 8 Quoties deliberatio voluntaria, non vero coacta, non requiritur confessus debitoris in contentamento Creditorum habendi fidem de pretio, licet præsum exuberaret pro corundem creditorum dimissione.
- 9 Deliberatio fœcili approbata, amplius impugnari non potest.
- 10 Amplius, etiam in actu approbationem secum ferente præterea ad se impugnari.

E D C I O N E X X V I.

Stabilita limitatione regulæ traditæ à lege à Divo Pto, §. sed si Empor. ff. de re iudic. actualum numerationem pecunia pro deliberationem validate exigunt, ubi cum oblatione, seu fide de pretio adhuc creditorum affensum, ad quorum infinitam fit subhaftatio, eam ob rationem, quia hujusmodi præficta pecunia inducta fuit favore creditorum, ut aliquid valeant eorum satisfactionem fuit exceptum. A mat. rec. 10. n.2. & 9. rec. Urcel. de transact. q.7. n.5. & 13. Rot. dec. 34. m.4. part. 4. recent. Absolutus huc uique nullitatis deliberationis, cum de certe alia duæ invalidæ, scilicet graduationis, & illiquid creditorum, ut prædicti adiutori inquit Poth. d. inspec. 37. n.2. & dec. 23. m.4. dummodo tamen tantum taliæ interveniat certa, & non genericæ, fuit ambigua, uti præmissio ad accollando, & quid simile, Mangil. d. q. 13. n.22. q. 61. n.12.

Et quamvis intervenient memoris confessus requiri in ipso actu deliberationis notavit Rot. cor. Peuting. dec. 21. num. 13. cum alio in dicta Romana Caſalium, cor. Matthæo, §. multo minus, coram Eminentissimo Caccia, §. deficiens; adeoque arguerunt informantes pro Brancadoro, suffragani non posse illum, qui prædictis dicebatur, uti præmissio facilius, & quid simile, Mangil. d. q. 13. n.22. q. 61. n.12.

Placuit adhuc responſo, quod juxta stylum Civitatis Spolii, pro confundanda deliberatione non exaratur instrumentum, sed pro satisfactione, Ridelph. m.p. axi. p. 1. c. 1. s. n. 16. Mangil. d. q. 13. n. 11. & q. 14. n. 10. in fin. & q. 6. n. 11. aptum proinde comprehendere omnem modum, per quem ille, cuius bona subhaftantur, præsentancæ à suis creditoribus liberetur, ut prædicti adiutori inquit Poth. d. inspec. 37. n.2. & dec. 23. m.4. dummodo tamen tantum taliæ interveniat certa, & non genericæ, fuit ambigua, uti præmissio ad accollando, & quid simile, Mangil. d. q. 13. n.22. q. 61. n.12.

Placuit adhuc responſo, quod juxta stylum Civitatis Spolii, pro confundanda deliberatione non exaratur instrumentum, sed pro satisfactione, Ridelph. m.p. axi. p. 1. c. 1. s. n. 16. Mangil. d. q. 13. n. 11. & q. 14. n. 10. in fin. & q. 6. n. 11. aptum proinde comprehendere omnem modum, per quem ille, cuius bona subhaftantur, præsentancæ à suis creditoribus liberetur, ut prædicti adiutori inquit Poth. d. inspec. 37. n.2. & dec. 23. m.4. dummodo tamen tantum taliæ interveniat certa, & non genericæ, fuit ambigua, uti præmissio ad accollando, & quid simile, Mangil. d. q. 13. n.22. q. 61. n.12.

Non obstat, quod inter creditores adiutori etiam Montales S. Matthæi, & fratres de Triginis minoribus, qui non poterant conferre habita fide de pretio; nam quidquid sit de hoc, adhuc tamen hujusmodi nullitas non potest allegari.

5 à Brancadoro debitor, Mantica de tacit. lib. 4. tit. ... p. 1. n. 7. cum illorum contractus implicitum habeat statum validitatis, adeoque tempes in minoribus, seu Ecclesiæ potestate repositum sit illis uti, vel non uti, ad tradita per Gabr. cons. 20. n.67. lib. 2. Borgin. de tutor. num. 170. Simoncell. de decret. lib. 3. tit. 8. num. 130. Surd. dec. 27.8. num. 22. Rota poft Pich. ad Stat. Urb. dec. 60. n.7.

Nec pariter refragatur, quod de tempore prædicti confessus non intervenient effectiva, & præfentanea liberatio debitori, mediante finali quietantia reportanda à suis creditoribus, sed ipsa longe post consummatam deliberationem

E xpense que viuæ appellantur reficienda sunt, &

E debentur rationes viuæ.

S U M M A R I U M.

E xpense que viuæ appellantur reficienda sunt, &

E debentur rationes viuæ.

- 2 In rota occasione refellionis expensarum merces advo-
catis, & procuratoris taxatur in scutis decem pro qual-
itet infrastantia.
3 Ita ejdem scutis decem non comprehenditur merces inter-
pretis, quæ separata taxatur.
4 In taxatione expensarum ratio bâberi debet de mercode
interpreti, &c. n.s.
5 In concursu fadi dictum testis postponitur.
7 Stylus ex contraria abibus subvertitur.

DECISIO XXVII.

Quator conformibus pronuntiatum fuit sententia Rotalibus validum fuisse, & legale testamentum bo-
m. Innocentii Sabatelli, ac proinde ultimus iudex R.P.D.
meus Caprara in executionem rei iudicatae taxavit de mo-
re expensas in fc. 10. 39. 83. Sed ab hac etiam moderatione
tamquam excessiva appellavit fratribus de Pafionis,
commissari mihi fuit supremæ litis cognitos, ad cuius lumen
subscripti solitum dubium, *An confitaret de excessiva taxatione
expensarum? cuius resolutio sub die 30. Martii proxime-*
clapi dilata fuit, commissumque mihi, ut inquireret de
stile nostro Auditori in liquidandis expensis procuratoris,
& interpretis, qui in partibus adhibentur in processibus
Remissorialibus: id est hodie per me sedulè recognitis
publicis actorum documentis, non dubitare Domini in
repropositio causa, Negativè, in omnibus repondere.

Extemum ficut nulla prorsus oriebatur difficultas in judi-
cialibus expensis, que conflantur ex Registris, Proposis,
Processibus, cate rilique similiis hic in curia perlouis,
nam ita, vive appellatur reciencia omnino fuit,
& debentur ratione victoriae, ad Text. in l. propeyanum,
§. five autem, C. de iudicis, Rot. coram Prio. decif. 47. n. 5.
& 642. nu. 6. & 7. part. 18. recent. & in Palentina Beneficii
super expensis 17. Junii 1697. coram R. P. D. Pio, & in
alia Palentina Canonicos super expensis 9. Febr. 1699.
In principiis coram R. P. D. Caprara; ita etiam minùs
redargenda erat de excessu tenuis summa fuit. 10. monete-
ta; quæ pro qualibet instantia adscripta fuit procuratoris
parocchio, & Advocati honorario; quamvis enim litem
sumptus longe multumque excedat, nihilominus nostrum
Tribunal temperato juris rigore in hac summa quantitate
illas taxare conuenit, Rot. coram Dunozet. decif. 948. n. 6.
& coram Cerro decif. 909. num. 9. & decif. 270. n. 3. & 5.
part. 16. recent. & in Landen. Pensionis super expensis
4. Martii 1697. coram R. P. D. meo dell'Olmo, & in
Caenlinen. expensarum 28. Februario 1698. coram ho-
mine Reverendissimo Urino.

Quo verò ad expensas de partibus, frustra etiam illas de-
excusū notare fatigebant succumbentes in duabus tan-
tum partitis, altera nem̄p. scut. 18. 10. pro patrocinio pro-
curatoris, & altera fut. 60. 35. solutorum interpretis
necessarii conductus in Curia Episcopali Foro Sempro-
nen. pro compilantiis Processibus Remissorialibus; siquidem
reflexū procuratoris in partibus adhibendi,
utique comprehendit nequit in prefata summa scut. 10. moneta,
qua hic in urbe pro qualibet instantia fuit reducita,
& moderata; sed illa tamquam distincta, separata à judi-
ce de partibus taxari solet, & ideo distincte etiam fati-
fieri debet, & remundi, ut alia firmavit Rota cor. Coccin.
decif. 1705. n. 6. & decif. 172. nu. 2. & 6. & in hac casu si lic-
quidatur tueri expensa in iudicio manutentio, ut ex
notula per acta cause producta, & ex decisione sub die
16. Maii 1693. sublequeretur promulgata coram R. P. D.
meo Muto.

Respectu verò mercedis interpretum, illa pariter refi-
cienda videbatur, ut potest impensa judicialis, & viva, pro
explendo scilicet trino tertium examine à Rota demanda-
to, ad tradita coram Bichio decif. 73. nu. 1. Cerr. decif. 909. n. 7.
& coram Cels. decif. 269. nu. 2.

Cum varia suscitaverit diffidit testamentum D. Laug,
in quo re ipsa, ac in substantia pofhabitis propriis Ne-
potibus, & Neptibus ex Marchionisa Maria Isabella fili-
progenitis, ex aise instiuerat heredem R.P.D. Franciscum
Mariam Carafam, ab initio signator lites inurrex-
ere, una nem̄p respectu manutentio ob posseionem
nunquam altera expensas procuratoris, & interpretum fuit
se à iudice de partibus liquidatas, & in eadem profus quā-
titate subinde etiam fuisse à nostro Tribunal taxatas in
reflectione generali expensarum, ut singulatim recognovi
in Fanen de Galletis 16. Martii 1672. cor. Bourlomont, & in
Meleitiana Sponsalibus 7. Febr. 1684. & in Parmen. Juris-
patronatus 14. Junii 1684. & in Maceratae hæreditatis 13.
Octobris 1684. cor. Paulurio, & in Bononien. Bonorum 6.
Aprilis 1685, & in alia Bononien. fideicommissi de Ghifel-

lis 19. Aprilis 1694. utroque cor. bo. me. Reverendiss. Em-
erix, & in Bonon. Pecuniaria cor. bo. me. Reverendiss. Urti-
no, & in Caenlinen. Dotis 30. Januarii 1697. coram me, à
quibus causis quoties fuit appellatum semper Rota negati-
ve respondit quod excessum, ut præ ceteris videre est in
dicto Bononien. fideicommissi de Ghifellis, commissi in
gradu ultime appellations R.P.D. meo Pio, & refoluta 25.
Junii 1694. & in dicta Caen. Dotis super expensis, com-
missa Reverendiss. Urtino olim Decano, & refoluta 28.
Februario 1698.

Nihil propter ea relevante quadam attestatione lite pen-
dente procurata à deputato à secretis Collegii Patronorum
Sacri Palatii Apostolici, nequid quia loquitor illa de ex-
pensis procuratori, & interpretibus perlouis cor. Judge subde-
legato ab A.C. non autem à nostro Auditorio, ubi viget super-
periodis adducta praxis, & obseruantia pro�is inconclusa;
sed etiam quia tamquam simplex fides attendi nequit, vel
dum standum est potius ipsi facto, quod prævaleret. Teſti,
etiam si concludenter deponeretur, per ea, quæ tradit Alcat.
ref. 24. 8. n. 6. vesp. non obstat. Bar. trad. var. axion. 9. 3. n. 9. &
7. vesp. vel dum stylus si quis elset tot adiutorum exemplis,
& contraria actibus perpetuo à Rota servata omnino de-
firatur, & cliditur, Gregor. decif. 262. n. 9. & decif. 285. n. 55.
part. 1. 1. rec.

Et ita utraque &c.

R. P. D. A N S A L D O.

Romana Testamenti.

Ven. 14. Martii 1698.

A R G U M E N T U M.

Sententia Rotalis, quæ aliqua decernit in decisionibus emanatis non statuta quibus in casibus nulla reputatur
ob resistentiam Constitutionum relatarum per Card. de
Luc. in relat. Roman. Cur. decif. 32. & an sententia nulla
posita ob ius justitiam confirmari.

S U M M A R I U M.

- 1 *Sententia Rotalis non conformis decisionibus præ-
cedenter panditis est nullis.*
2 *Conscriptio Sacra Rota extendendi brevem decisionem,
ubi cau/a non meretur sine gravi partium dispendo
nova reprobationem.*
3 *Ei stylus certiorandi Rotam de novis objecti fuit.*
4 *Judec appellations obstringit iudicare dumtaxat si
per ita, at quibus disputatur.*
5 *Renuntiatio super validitatem sententie, quoties sola va-
liditate disceptatur, subfinitur de aequitate, si nulli-
tas oppositi sit turbida.*
6 *Sententia Rotalis potest exprimere ea, quæ veniunt in
sequelum contentorum in decisionibus.*
7 *Renuntiatio Oeconomii non est de consequentiis ad cognitio-
nem super validitatem vel invaliditatem testamenti.*
8 *Pendente iudice super posse fforio, cognosci potest coram
alio iudice super petitorio.*
9 *In negotio pendente coram uno Auditori Rota, non valet
alio Auditor se ingredi.*
10 *Causa indefinita decretu durat usque ad consumationem
litis, scut. si rectificative ad aliquam instantiam.*
11 *Judec in sententia potest exprimere quidquid venit in
consequentiis resolutionis, quod multifariam exempli-
ficatio. n. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.*
19 *Auditor particularis Rota non potest causam expedire
ceteris inconsultis.*
20 *Appositio Oeconomii succedit loco cautionis.*

DECISIO XXVIII.

Cum varia suscitaverit diffidit testamentum D. Laug,
in quo re ipsa, ac in substantia pofhabitis propriis Ne-
potibus, & Neptibus ex Marchionisa Maria Isabella fili-
progenitis, ex aise instiuerat heredem R.P.D. Franciscum
Mariam Carafam, ab initio signator lites inurrex-
ere, una nem̄p respectu manutentio ob posseionem
nunquam altera expensas procuratoris, & interpretum fuit
se à iudice de partibus liquidatas, & in eadem profus quā-
titate subinde etiam fuisse à nostro Tribunal taxatas in
reflectione generali expensarum, ut singulatim recognovi
in Fanen de Galletis 16. Martii 1672. cor. Bourlomont, & in
Meleitiana Sponsalibus 7. Febr. 1684. & in Parmen. Juris-
patronatus 14. Junii 1684. & in Maceratae hæreditatis 13.
Octobris 1684. cor. Paulurio, & in Bononien. fideicommissi de Ghifel-

Super Mat. De Judiciis, &c.

percipiēdos appositus extitit Oeconomus; secunda vero per-
cedulam definita ultra declarationem validitatis testamen-
ti supergrexa est ad decernendam remotionem Oeconomii,
aliiorumque impedimentorum. Quapropter de excessu hujus
postremæ sententia merito conuentes Neptes D. Lau-
re, facile obtinuerunt (praescindendo etiam ab alia nulli-
tate, quam simultaneæ promovebant ob incompatiblem, ut
ipso opinabantur) admissionem articulorum, & contextua-
lem cauæ expeditionem hodie coram me resolvit pro in-
firmatione sententia ejusdem Reverendissimi Decani.

Et fanè cum (ut latius relponsum fuit in Romana Cambiis 31. Januarii proximè preteriti coram me) præscripta
Apostolica flos Rota prohibetur, ne nostri Ordinis
Auditor excedat limites decisionum, que præcedenter par-
tibus, & publico communicantur, idque sub ea potissima ra-
tione, ne eadem partes, contra quas panduntur decisiones,
ad nimium laudabilem finem, ut valeant mediante nova
Audientia deducere, quidquid expedite fibi putent pro im-
pediendo imminent, & proximando, defraudare quodammodo
remaneant, si aliud dicat sententia, aliud com-
minetur decisiones singulariter in Tribunal Sac. Rota
semper sententiam præcedenter, alias ipsa sententia, que
supra, vel præter firmata, five infusa in eisdem decisionib-
us prouertient, nulla omnino fit, & inutilis, sicuti pre-
ter adducta super hoc styllo, & Constitutionibus Pontificis
Authoritatis, in prædicta Romana Cambiis sub §. ita nec
etiam, cor. bo. me. Benincasa, & explicatum, ac resolu-
tum nonuperrime fuit in Neapolitana Penitentia 17. Februa-
rii proximè stylus f. fin. coram Me.

Verum subiecta materia repugnat, vel saltem non af-
sistebat intentio defensorum, quia nullis de consequentia
validitatis testamenti est, quod amovantur Oeconomus,
aliaque impedimenta, quorum apposito non est regulari-
ter de sequela testamenti, five validi, five invalidi, five
aliunde ex rationabili provisio Tribunal promanat, 7
quemadmodum patet de per se, ac pariformiter de recenti
constat ex causa diu acriter ac matute agitata in illa For-
ossepmonti. Testamento cor. R. P. D. meo Caprara sub
die 5. Junii 1696. & 4. Martii 1697. & coram me sub die
9. Decembri ejusdem anni, & 17. Februario proximè pre-
teriti, & ea namque quanquam difficulitas verificatur su-
per validate, vel invaliditate testamenti, neque pectus,
neque appositus, neque remors fuit Oeconomus.

Potissimum vero & citra hæficationem, quia nec apposito
Oeconomia facta fuerat ab initio per iudicem delegatum
super validate testamenti, sed per R.P. D. meum Pri-
olum Judicem alterius causæ super manutentione, unde
etiam si pendentia iudicis super posse fforio coram uno ju-
dice non impedit, quod minus alteri super petitorio valeat
cognoscere, & pronunciare, uti habetur per Text. in l. na-
turaliter, §. Nobil commune, ff. de acquir. posse. Posth. de
manu. obser. 6. nu. 31. & seqq. Tondus. de prævent. par. 1. c. 24.
3. nu. 3. cum seqq. Rota decif. 348. per tot. coram Bich. nihilomi-
nius cardo nullitatis non itabat in definitione petitorio, quod
Hinc, ut premisimus, iuramento Neptes D. Lau-
re proclamabant de nullitate, ac expresse in dictis pluribus
fuerant proœfati, ut cognoscetur de eadem nullitate liqui-
dō resultante ob injunctam in sententia remotionem Oe-
conomii, aliiorumque impedimentorum, quod nec in decisionibus con-
tinebatur, neque alio modo, qui esset necessario confe-
nitivus, at fibi commissari provinciam pertinebat, sicuti
huncus fatus aperte demonstratum est; addito præfer-
to, quod secundum ab initio infusa, causa ipsa circa
hanc provisionalem remedia, cautionis nem̄p prima vice,
ejusque loco Oeconomii, actu permanet coram prælaudato
R.P.D. meo Priolo, proindeque nullo modo valebat ju-
dex super testamento se ingerere circa negotium, & cau-
sum Oeconomii coram alio coadjutore effectivè penden-
tem, ex animadverbis per bo. me. Coccin. annot. 122. n. 1.
9. Adenad Pamphil. decif. 176. nu. 8. Rot. decif. 142. num. 8.
part. 1. 8. recent.

Incalefecit ultra rigorem juris, & consonantiam ordi-
nis prædicti nullitas ex præcipua intrinseca ratione injun-
ctæ appositionis Oeconomii, que nullitas veritatem circu-
larum testimenti, sed in ordinante remotionem Oecono-
mi, aliiorumque impedimentorum, quod nec in decisionibus con-
tinebatur, neque alio modo, qui esset necessario confe-
nitivus, at fibi commissari provinciam pertinebat, sicuti
huncus fatus aperte demonstratum est; addito præfer-
to, quod secundum ab initio infusa, causa ipsa circa
hanc provisionalem remedia, cautionis nem̄p prima vice,
ejusque loco Oeconomii, actu permanet coram prælaudato
R.P.D. meo Priolo, proindeque nullo modo valebat ju-
dex super testamento se ingerere circa negotium, & cau-
sum Oeconomii coram alio coadjutore effectivè penden-
tem, ex animadverbis per bo. me. Coccin. annot. 122. n. 1.
9. Adenad Pamphil. decif. 176. nu. 8. Rot. decif. 142. num. 8.
part. 1. 8. recent.

Debet ad Theat. de Luca Vol. IV.

10 tiam manutentionis tunc pendentis coram. R. P. D. meo
Priolo, fed foret decreta quodam item in genere, quæ post-
modum vel ut Hydria multiplicavit in aliis capitibus, &
signanter circa legitimam, & super transactio[n]em, quam val-
idam, & justam prius A.C. & deinde nostrum Tribunal declar-
avit, hinc proinde nequebat Reverendiss. D. meus De-
canus tanquam judex simpliciter delegatus ad caufam re-
flamenti tangere peritonam, sive appositionem Economi,
quæ non resipescit, allo modo simpliciter causam testa-
menti nam cum, ut iam diximus, appolloit Economi
succeserit loco cautionis, quidquid proinde fit de cauzione
injustitia ad simplicem instantiam, ex animadversis per
Henrig. de fidejus*c. 20. §. 20. et 21. ex n. 2. cum seqq. Capyc. Latr.*
consult. 49. ms. 11. 17. profecto ubi cautio decreta est indefinite
pro lite, durare uique ad consumationem ipsius litis, sive, ut
dicuntur, usque ad iudicium terminatum, non autem resoluta
dumtaxat prima, vel alia successiva instantia, ut distin-
guendo habetur in Modern. tradit. de commerci. & merc. dis*f. 9. num. 12. 19. & 19. & dis*f. 92. num. 3. cum seqq. & dixit Roma**
doc. 84. n. 15. coram Coccin. & doc. 56. num. 15. cum 2. seqq.
coram Pamphil. & concordantie Carpan. ad statut. Mediol.
com. 1.c. 11. n. 84. & seqq. Henrig. de fidejus*d. a. 20. §. 19.*
*ms. 14. Gratian. dis*c. 34. 8. n. 23. Modern. Palm. alleg. 156.**num. 14. & alleg. 15. 7. n. 3.**

Et ostendendum ultius, quod regula alia verissima, & nuper per DD. meos affirmata in dicta Neapolitana pensionis 17. Menis proxime præteriti, si fin cor. me, circa facultatem, vel necessitatem exprimendi in sententia ab eo vito nullitas ea, qua descendunt in consequiam principialis resolutio[n]is, nullatenus perturbat cibum praetenter, & idem quod neque doctrina, qua allegabatur pro parte R. P. D. Carafa, concernebant propriis terminis, in quibus se fidebat controvergia, placuit DD. meis satisfacere qui quisunque exemplis, ac decisionibus, qua per eundem R.P.D. Carafam, eisque defensores circumferabant ad insinuandum, quod sententia non dicatur excedere limites decisionum, si excedat in his, quae veniunt in consequiam capite resolutio[n]is, patefaciendo, nimirum, quod quemque cetera exempla erant revera necessario conlectu[us] ad id, quod decimat, ac resolutum extiterat; quo sane catu[m] nil mitrum, si iudex in sententia tosis pandit, quod intus aderat, ad exemplum excutientis granum à spicis, adductum per tex. in l. ad. 6. Cum quis aliena in fin. ff. de acquir. resp. domin. in dicta Neapolitana Pensionis, d. s. fin. poft. princ. coram me.

Siquidem profecto eadem exempla, praecepsive pronunc ad enucleatis in mox allegata Neapolitana Pensionis, profecto si fuerit ex gr. decreta devolutio ad favorem Domini directi, qui nunquam nisi temporaliter Domini rei proprias in emphyteusam concessas dependerat, vel depere dire cogitaverat, de consequtia necessaria est, ut recuperato in vim antecedentis resolutionis, five decimationum, dominio per Dominum directum, ac cessante sub alterno penes Emphyteutam; omni jure tribuatur eidem Domino directo associatio ad rem suam, ut egressi sunt practicatum in Romana revolutione Domus cum Ubag inter ejus imprese dicitur. 57. 3. & 4. confirmata sub die 27. Martii. 1686. E. Fructu namque cor bo me Benincasa.

Martii 1686. §. *Frustra namque*, cor. bo.m. Benincasa.
Id ipsum procedit in condemnatione, que passim fit in
sententia quadam fructus, quantumvis de eisdem fructibus
nullum verbum factum appareat in decisionibus, quoniam
ubi natura iudicij secum trahit restitutioenm fructuum ad
favorem actoris triumphantis, beneficat iudex, quando in
sententia condemnat ad fructus, qui ex ratione intentati
13 iudicij erant necessarii, & manente de ieguula ejusdem
iudicij, & hos terminos fert dec. 159. num. 8. cum 1. seqq.
part. 1. recent. aliis a decis. 468. cor. Bich. & dec. 89. num. 4.
cum 1a. part. 1. 18.

Non difonans ab his exemplis est sententie Rosalis
specificantis corpora praesicia, ad quas generaliter in deci-
tionibus concessa legitur immisio; nam cum dubia, quae
in nostro Sacro Auditorio proponuntur, confundent bre-
vitat, ac, vt per eff., dignitati, generice concipiuntur, atta-
men de more in fin exquiruntur; in *cœlo* & videlicet in
caelis, & ad effectum, de quo agitur, ut bene obierit vavit, Rot.
dec. 370. num. 1. cor. Bich. & dec. 479. num. 7. par. 18. recent.
sicque ubi dicitur, *an danda esse immisio in caelis* & quoties
Tribunal recusat, *dandam esse immisionem*, proculdubio
non transgrediendo etiam formam dubiti, intelligitur in
caelis, & ad effectum, in quo versatur inter partes disputa-
tiones, & iudiciorum, & iustitiae, & iustitiae, & iustitiae, & iustitiae, &
iustitiae, & iustitiae, & iustitiae, & iustitiae, & iustitiae, & iustitiae, &

statim concesserant immisionem; quapropter recte in sententia qua per Sac. Rotam in gradu appellationis, five vel seniorioris delegations debet pronunciari, confirmando, vel confirmingo veterum sententiam judicis, a quo, specificantur corpora, quae vel erant in prima sententia individuata, et erant individuanda, & hi sunt causas, de quibus habentur in decr. 310. 12. par. 13. decr. 229. m. 7. seqq. & decr. 381. 14. 17. 17. par. 1. & decr. 164. m. 2. par. 18.

Subiurit etiam quandoque, quod A.C. à cuius Tribunali frequentius alegendunt appellations ad Rotam, consenserit immisionem ex aliquo coram se intentato remeio competente, & Rora in substantia confirmaverit sententiam ipsius A.C. quapropter in expeditionem cause Autorum, cur erat appellatio commissa, det immisionem, quae videnter non minus, quam oftenum fuerit in supra adductis exemplis, necessario venit in fequelam volta confirmationis, five approbarat sententia eiusdem A. C. & ad causam est casus, super quo insistebat R. P. D. Carafa in Romana Fideicommissi de Marianis coram Royas, quae deciso, in thalamia 385, si praeceps dilut, & enervat imbecillum, prout oculartier appetat [hub n. 7. verl. Nec refert,

bi merito Sac. Rota subiungit, quid eti facienda dilectiones, & Constitutiones Pii IV. & Pauli V. vetent, Dominis inconsultis particularis Auditor causam excedat, non tamob hoc nec essitas indicatur proponens dubia superflua, juxta ea, quae antecedenter definitur, ut respondit in dec. 4°. num. 5. cor. Manzaned. & dec. 170. 10. par. 6. rec. & postmodum in dec. 468. nro. 2. & 10. cor. ch. & dec. 55. nro. 4. cor. Ubag. & dec. 331. nro. 6. & seq. par. 1. & in Bonon. Fidicommisum de Ghislitis 4. Martil 89. & Ministr. aperte, cor. bo. me. Benincasa.

Consecutiva ad praefata exempla præbet experientia quotidiana causas confimiles à patronis caularum. Sacri apolitici vel aliaj approbatissimis nostro Tribunalis eorum affectua diligentia animadvertendo, quoque furesum est dinunciare, cum facile existat cognoscere, an solutio, quæ præcessit, fecum in claram, seu necesse am consequentiam trahat id, quod in cedula per eodem patrinos porrigit solita Auditoribus commissariis nostri ordinis contineatur: S quidem, si canonizata (ex. gr.) fuerit validitas alicuius centus, non est dubium, quod sententia patris, ac debet exprimere etiam manutentionem in exigendo fructus non minus preter lapsos, quam futuros, et alii consequentes ad eandem validitatem, quantumvis eisdem fructibus neque verbum habetur in decisionibus eiusdem ipsius plena validitate centus, ut signare responsum in Romana Cenüs 15. Februario 1686. f. f. co. 17
Eminentiss. D. Cardin. Caccia.

Nec pariter ab his aberrat exemplum *associationis*, quæ concedatur *emphyteuta* in *fententia*; licet enim *decifiones* expliciter affirmet *emphyteutam* esse *admittendum* ad *mors* *purgationem*, quia tamen *mors* *purgatio* ex *benignitate* *juris canonici*, & *epicheja judicis*, *magnorumque* *tribunalium* *admissa* *relinquat* *emphyteutam* ad *primitum* *statum*, utique *relinquit* *concessum* in *instrumento* *inlicitur*, & non minus do*minum directum*, quam *emphyteutam* *legentes* *explicant*, ut *medietate* *associationis* *principia* *feudis* *emphyteuta* *reponatur* in *locum*, & *potestione*, ad quam ex *predicta benignitate* fa*18* *torum canonum*, & *Tribunalium*, per *purgationem mors*

coram canonum, & Februariis, per pugnacionem nichil evicivit, iuxta animadveria, & firmatae in Romana, seu ortue. Tenuerunt super negotio principali 17. Iunii annos preteriti. Et quidem coram R.P.D. meo dell'Olmo. Meminimus supra de objectis, & diffusis in Neapolita-
na Penfornis 17. Februarii præter lapsi cor me, in qua fuit
firmatum, sententiam Reverendis. D. Decani minime
abjeccit vitio nullitatibus, et si ultra declaratam extincio-
nem pensionis ex causa contraci matrimoni per penso-
narium processerit ad demandandum restitucionem pen-
sionum perceptarum à pensionario à die per eum inita ma-
trimonii, quoniam id apertissime resultabut à necessaria fe-
tiali titula iuxta fenium capte reformationis extincti in ra-
ice ob incompatibili statum Matrimonii, quemadmo-
rum latius videre est, Lotther, *dere benefic. lib. i. questi. 19.*
num. 8. cum seqq. aliquip tuberius (ut pat erat) *disputans*
et praefatis Neapolitana Pensionis, §. Remansisset, & se-
uenti, coram me.

Et revera sententia defensores R.P.D. Caraffa efficacia
nationum, quas prae oculis habuerunt DD. in capessenda
modicis resolute, conabantur corroborare sententiam
quam obtinuerunt, ex alio quodam aequitativo administratu-
o, five apparente, & plausibili ponderatione, nempe ex cel-
latione

Super Mat. De Judiciis, &c.

satione praedicti Dominorum de Mutis, quia demandata per sententiam reverendissimi Decani remoto. Econtra-
mi aliorumque impedimentorum, nullum poterat interim
consequi effectum, vel inferre dereruntur, veluti dependens
a subsequenti ordinario iudicio super validitate, vel
invaliditate testamenti; unde subfugebam, quod suppos-
ta in "ulterioribus infantis confirmatione" testamenti
(propterea fui suadens) Economus, siue natura decadet-
bat, five erat removendus; hinc nihil corundem DD. de
Mutis intererat, quod sententia a futuro iudicato dependens
experiret a parte ante, quod faciendum erat in fine,
five ex post. Verum huiusmodi colorata consideratio-
ne non attenta, Domini, ut diximus, persisterit in infir-
matione sententie ex inconclusis rationibus, & motivis
qua jam interibz expressa, ac infinita fuerit; non enim ex
interioribus causa, nequagrandevela. vel inobviabili
tiam de more precedenter, sed indefinita per viam confir-
mationis in omnibus, & per omnia sententie prolatas in
superiori instantia a clar. mem. Cardinali Thauriusc tune
A.C. Locutamente; per quam cum idem Maari nedum
fuerint condemnati ad refectionem fructuum a die nota-
litis, sed ulterius ad fructus perceptos a die deliberationis
ulque ad illius motu iudicici, compensandos cum credito,
per quo sequita fuerat eadem deliberatio, claram exinde
inferantur configurare nullitatem dictae sententiae Domini
mei Caprare, utpote transcedentes limites Decisionum,
ut ex praedicto notissima Constitutionis 44. fan. me. Pii
IV. & alterius reformatiorum Tribunalium sub titulo de
Auditoribus Rotar. Pauli V. respondit eadem Rota dec. 16.
mar. & 3. part. 18. cum aliis collectis in Romana Cambi
31. Januarii 1688. s. Ia, & in Romana telemantia 14.
Martii, & coram R.P. M. meo Anifaldo.

hac frigida ratione prætergredienda , vel inobleranda sunt regulæ iuri ac Religiosissimi nostri Tribunalis, excedendo normam decisionum circa ea , quæ necessariò non consequuntur à resolutione capta , sive à decisionibus , quæ precedent sententiam maxime viæ, ut præmissum. Occomi , aliorumque impeditorum appofito convincabat , ne res sua sive non auctor refrita inter Cancelleriam

tur injuncta pro tota lite, non autem restricta intra Cancellos instantia validitatis, & in validitate testamentorum quoniam cum superemineat qualiter super viribus transactionis, & super confecione in omnem causam legitimam, quam ad omne peius, & in quadam falsoe subditiarium praevidit simulante de facto sub hodierna DD. De Mitis, nimis durum extitit prejudicium talem in periculo, si iidem DD. de Mitis exiana finita causa testamenti admissim retentioem Economi pro aliis praesensionibus subrogatam loco illius cautionis, que prudenti ordinari paucis concurvit per Tribunalia, ubi lis agatur inter subditum, & forensem, telle Paz de Tenuto. c. 10. n. 26. Gizz. in addit ad Capv. Latr. decisi. 5. n. 8. Card. de Lude. de judec. 2. n. 12. Rot. decisi part. 12. per 8. & precipue sub

dic. disc. 3. n. 12. Rot. decr. part. 13. per tot. & principis p. 12.
v. 12. Et propterē part. 2. dñs. & decr. 504. num. 4.
cum legg. part. 13. recent. in Taurin. Decimaru 27.
Aprilis 1668. §. penult. & in fin. coram bo. mem. Calataju
in Comana , seu Lauen. Sarzanan. successio 14. Aprilis
1687. §. Primo enim , coram bo. mem. Rondinini
& in Romana Legati de Carafis super fequefro 25. Junii
1696. §. Minus ex altero in fin. coram bo. me. Enterix. Jun.
Et ita utraque &c.

REVERENDISS. D. MOLINES DECANO

Spoletana Bonorum.

Lun. 9. Febr. 16

A R G U M E N T U M

Declaratur theoria in superius recensita decisione contenta, traditur nempè, quod si sententia non sit decisio-
nibus conformis, non corruat, si late fuerit per capi-
separata, vel sit simpliciter confirmatoria alterius, qua-
per separata capita prolatâ noscatur.

S U M M A R I U M

- 1 *Sententia continens ea que in decisione non concin-
ter, est nulla.*
 - 2 *Sententia in parte excessiva, in totum ratione individua-
tis est retrocallanda.*
 - 3 *Preficitur, si executioni sit demandata.*
 - 4 *Limitatus, si fides soluta per capitula separata.*
 - 5 *Hacque limitatio pariter urgat, si agitur de sententia Li-
ta sibi unica verborum fractura, quatenus sit alterius
confirmatoria.* & *Hec prolatio sit per capitula separata.*
 - 6 *Sententia que plus continet, quam decisio, substitutio
equitata, si pars excessiva fuerit expresse deinde re-
nunciata.*
 - 7 *Ebdagis quiores renunciatio emissa fuit, antequam ex-
cutioni agitur, sit demandata.*

DECISIO. XXI.

Pretendebant in hodierna Audientia Prior Dominicus , & aliis de Mauris, confare de causis restitutionis in integrum aduersus fementiam R. P. dei Caprara in iudicatum transfactam, non iam ratione illius iniustitia, pro qua astrenua nil prius aducebant ; sed ex causa nullitatis ex eo defunctorum, quod ultra reintegrationem ad bona del Gallo, veluti nulliter deliberata , concesserit etiam Marianorum fructus, ne quidem percepitos à die mortis tamen nondum ad formam Decisionis eandem sententia restringere tententur, in hac parte secunda. Non solum falsofati, & publico documento renunciari, adeoque farius esse fecerunt, itante producta renunciatione, habere dictum exceptionem, tanquam si scripserint non esse, quam collere de me dictum iudicatum in reliquis eius partibus undique justum ; ita enim refutando inuiles circuitus , & dispensationes superflua , fueruntur litigantium indemnitiati, quorum favorem omnis exequias clamant, ne recovetur, id quod unico contextu concedendum foret, ut infinitis relativis respondit Roe. in dec. 552. n. 19. cor. Bichio , & in Roma Centus 4. Martini N° 2. 1697.

utummodo ad formam Decisionis eamdem iententia- dec. 552. n. 19. cor. Bichio, & in Rollina Centus 4. pag. 1.
tis. ad Theatr. de Luc. Vsl. IV.

1697. *S. Nec porro cum seqq. cor. me. & in specie optimè dicitur, & observavit in simili casu, in Ronon. fideicommissum. 13. Iunii 1698. s. cui modo scribendi, & in confirmatoria. 9. Iunii proxime præterit, cor R. P. D. meo dell'Olmo.*

Actenta potissimum illa alia notabili circumstantia, quod sententia R. P. D. Caprare quoad fructus non sicut adhuc executioni demandata; unde cum nulum damnum dici possit Mauris illatum, sed res in eodem statu existat, quo antea erat, potiori iure supremum Tribunal evadere debet sumnum rigorem, ut in casibus longe dissimilibus ampliū, ut appositi ponderatum fuit in prædicta Romana Confus. q. que cō magis, coram me.

Et ita utraque &c.

R. P. D. PAULUTIO.

Romana Attentatorum.

Lune 18. Martii 1680.

ARGUMENTUM.

In disc. 34. Cardin. de Luc. occasione referendi Romanam Curiam ait, quod Auditor Cameræ sit executor sententiarium omnium iudicium; diffinitus autem in his, quæ subsequuntur, decisis, coram ipso, qui fuit iudex primæ instantiæ, valeat fieri executio post reportatione iudicis decreti confirmationem à judice secundæ instantiæ.

S U M M A R I U M .

1 **A**uditor Cameræ est executor sententiarium latarum per iudices delegatos, etiam Rotalem.
2 **A**ttestatione curialium super sylo deferatur.
3 **C**lausa, si quid exequendum, transferat omnium iurisdictionem in iudicem confirmationis.
4 **A. C.** non est executor sententiarium ab ipso latarum, à quibus fuit appellatio interposita.
5 **J**udex inhibitus non potest exequi suum iudicatum.
6 **C**itatus ad dicendum contra est adhibenda, ubi adiutor A. C. tanquam executor.
7 **E**xecutio dictus capitula per captionem pignorum, seu per primum dictum.
8 **E**xecutio coram uno iudice capitula, coram eodem debet terminari.
9 **J**udex potest quare pronunciavit, funditus est officio suo.
10 **P**otest tamen iterum pronunciarum super negotio diverso, & separato.
11 **S**ignatura rei sciens appellacionem, non auctoritatem iudicem a judice à quo.

D E C I S I O N E X X .

Post declarata attentata nonnulla, de quibus controvèrta fuit inter Marchionem quondam D. Petrum Merlinum, & Jo: Franciscum Gherardum, prout in decisione defixa edita 25. Febr. 1678. coram R. P. D. Bourlemon Episcopo Ferulæ, mox Tarcassonem supererant adhuc alia in præcedenti decisione reservata, & qua modò controuertuntur inter Marchionem D. Philippum Nerlium filium, & hædem supradicti quondam D. Petri, & eumdem Jo: Franciscum Gherardum, qui hac è præfata ad duo genera revocavit, ut scilicet alia essent commissa à D. Nerlio, pendente inter eos causam coram A. C. & ante eam commissa, alia verò post ipsam commissa in Rota.

Et de utroque genere examine assumptum coram me tamquam subrogato post illius dictum in vicem d. R. P. D. mei Bourlemon.

Primum attentatorum genus in tribus actibus confitetur afferatur: Primo in exactione dicatorum 1.100. factam per D. Nerlium à communi Debitorum in Civitate Neapolitana, Secundo in confessu ab eodem præstero excarceratione Sebattiani de Gueſſa, & Petri Ongai ab ipsius instantiæ carceratore; Tertiò in conferto pariter præstero revocatione subrogatorum, quæ facta jam fuerunt super eorum effectibus, & transactio cum Petri inita, quæ sine vita attentatorum fieri non potest, ut afferatur Gherardus.

Vèrum hæc præfata attentata, utcumque fuerint informatis hinc inde accersim opugnata, nitentibus illis pro Marchiono Nerlio evincere non est attentata, sed ab illo simili incursu potuisse jure fieri, & certantibus pro Gherardo, imo verisimiliter esse attentata; attamen DD. expensis diceptantibus fundamentis, improbadis magis cœnserunt ex capite nullitatis, & iniustitia, quæ ex attentati causa; ac proinde sic transeunt, aliud genus af-

R. P. D. PAULUTIO.

Romana Attentatorum.

Lune 1. Juli 1681.

Argumentum in præcedenti decisione discernitur.

S U M M A R I U M .

- 1 **C**onmissa causa cum clausa, si quid exequendum non potest fieri redditus ad judicem à quo, donec de executione dificiatur.
- 2 **E**xecuto terminari debet coram iudice, à quo est cepta.
- 3 **T**erminata coram iudice, appellationis cognitione super negotio principali, adhuc remaneat illius iurisdictio pro cognitione annexorum, & conexorum.
- 4 **A. C.** executor sententiarium extra rotalem.
- 5 **A**ttestatione curialium super præcisum deferendum est.
- 6 **A**equitas servatur à supremis Tribunalibus.

D E C I S I O N E X X I .

D Eclaratis nonnullis attentatis controversis inter quoniam D. Marchionem Petrum Nerlium, & Jo: Franciscum Gherardum, coram Reverendiss. D. meo Caraffonis die 2. Februario 1678. ap postea nonnullis alii coram me die 11. Maii 1680. reaumpta hodie post plures proportiones super omnibus disputatione, DD. cœnserunt de illis constare, id est utramque utramque decisionem esse confirmandam, superaddito moderamine iusta formam inferiū exprimandam.

In dubio quidem non potest revocari, quod statim atque signatura iustitiae appellationem Rotam à mandato A. C. commitit, fīcum clausula, *Si quid exequendum, vel cum alia simpliciter executio nisi pignorum, ablata dicitur iurisdictio exequendi ab A. C. iudice mandati, & translata in Rotam, ita ut quoque discutatur mandati executio, absque incursum attentatorum rediri non possit, Rot. dec. 1225. per tot. coram Pen. justa impres. Lugdun. & dec. 642. nu. 3. coram Dunop. Jun. Manzaned. dec. 16. nu. 14. Rot. post Poſth. de subbſt. dec. 112. n. 2.*

Potissimum quando vigore exequatur rotalis effet incipita executio per capturam pignorum, seu possestionem stabilium; nam tunc nullo modo potest devenir subordinationis, & distinctionis eorumdem pignorum coram A. C. iudice mandati, sed omnia debent terminari in nostro Tribunalis, ex iuri præscripto, quod executio coram uno iudice cepta debeat coram eodem perfici, *c. cum plures off. & potest. jud. delig. in 6. & ibi Barbol. Greg. dec. 46. n. 8.*

Atque hinc emanat, quod nedum confignat pecuniam ex judiciali pignore retrotractari, sed quilibet alias actus alibi, quām in Rota, abque vito attentatorum perfici non possit, quamvis Rota super gravamina eidem commisso unā cum toto negotio principali pronunciaverit, quia adhuc iurisdictio durat pro terminandis dependentiis, & emergentis à negotio principali non discutit, Rota coram Coccin. dec. 31. n. 2. & dec. 336. n. 1. & seqq. & dec. 317. n. 1. & 17. cum alis relatis in decisionibus causa.

Et quanvis ille, cuius favore Rota exequatur concessionem, debet ex prædicto iudicium subordinationis, & deliberationis propositi in Rota coram iudice, qui executionem crevit; tamen si velit adire A. C. tanquam executorem sententiarium latarum per quovis iudices etiam delegatos, & in specie per Auditores S. Palati Apostolici, iuxta constitutiones Pontificis relatas per Ridolph. *prax. judic. p. 1. c. 13. n. 19. 4. explere id non potest, nisi cum eum forma, quæ eius intentionem ostenderit, ac actu indifferentiam specificare, specificando cœlēst coram eodem exequatur rotale præmissa citatione ad dicendum contraria. Nam his omisim eximi non potest ab attentati culpa in spretum iurisdictio-nis hujus Tribunalis, ut de veteri, & comprobata præxi teatnatur plures curiales, cui attefationis omnino deferendum ex confirmatione fan. mem. Pauli V. dec. 416. n. 4. p. 17. rec.*

Cum enim D. Marchio Petrus Nerlius hæc omnia adimplere omisit, tam in captura pignorum, nomine illius facta, quām in prosecutione subordinationis, & deliberationis, ac in configuratione pecuniarum provenientium ex dominibus ad Gherardum spectantibus subordinationem, id est abque incursum attentatorum non potuisse jure fieri contendenter informantes pro Gherardo, ex fundamentis ut supra relatis, ac ex alio in decisionibus causa deducitis; atamen quia plura in contrarium, tum ex iure, tum ex peculiaribus facti circumstantiis, ad evincendam exclusiōnem attentatorum replicabantur ex parte Marchionis Nerlio.

Decis ad Theat. de Luca Vol. IV.

li; id est DD. omnibus perpenitus disceptantium, fundamen-tis cœnserunt attentata ab ipso Nerlio commissa sa-pere potius attentata juris, & attentata ipsius nullitatis, & iniustitiae, quām ex vera attentatorum causa, ex requi-tate, quam solent servare suprema Tribunalia, Rot. post 6 Poſth. de subbſt. dec. 86. n. 10. & dec. 62. n. 11. p. 16. rec.

Et ita utraque parte informant &c.

R. P. D. MANVEL.

Romana Attentatorum.

Ven. 10. Martii 1690.

A R G U M E N T U M .

Agitur de eadem materia in aliis præcedentibus decisio-nibus percutiata.

S U M M A R I U M .

- 1 **A.** est executor sententiarium quarumcumque judi-cum totius status Ecclesiasticæ.
- 2 **C**urialium circa syolum curia deferatur.
- 3 **I**n dubio presumit pro validitate actus.
- 4 **D**ec. 1225. coram Penia, & dec. in Toletana Parochialis penes Marchelan de commiss. p. 2. fol. 4. declarantur.
- 5 **A. C.** in sententiis, in quibus iudicavit, potest etiam pro-cedere tanquam executor post exequatur coram alio iudice obtinens.
- 6 **M**andatum, quies est in statu exequibili, demandatur executionis ab A. C. ab illo citatione ad dicendum contra.
- 7 **E**t solus adhibende sunt citationes, que requiruntur pro consumando ad subordinationem & deliberationem.
- 8 **P**er decrenum rotale de exequendo dicitur excepta execu-tio in Rota.
- 9 **I**n dubio sumitur interpretatio exclusiva attentatorum.
- 10 **J**udex à quo referuntur tenentur iudicium appellationis omnia annexa, & conexa causa, & n. 13.
- 11 **C**lausa, si quid exequendum, continet duas partes adverbiatim, videlicet quid iudex quid exequendum exequatur, si minus causam appellationis cognoscat.
- 12 **I**deoque iudex ad quem decernendo executionem declarat bene fuisse iudicatum.
- 13 **C**ausa non revertitur ad judicem à quo super negotio principali, quomodo iudex ad quem super incidenti ju-dicaverit bene fuisse iudicatum.

D E C I S I O N E X X I I .

E x quo Jo: Franciscus Gherardus in spretum decreti, & inhibitionis A. C. Bulgarini, non citato quondam Marchionem Petro Nerlium, exegit Neapoli ducata 5855. ex effectibus pertinensibus ad Blasium Ungay, & Seba-tianum Gueſſam communes debitos; prædictus Marchio obtinuit ab eodem iudice decrenum pro purgatione attentatorum cum mandato de reportando pecunias ex-etas, easque deponendo in Sac. Monte Pietatis.

Appellando ab hoc decreto Jo: Franciscus, & causa fuit Rota communis causa clausula, *Si quid exequendum, disputatione plures dubio coram Reverendiss. Bourlemon, an dictum mandatum effet exequendum diversus, ac contra-riz hinc inde emanarunt refutationes, tam super attentato-rem, quā super creditis, & bono iure uriuſque litigantis; & tandem nulla habita ratione attentatorum, que Jo: Franciscus prætentabat fusile præcedenter commissa à D. Marchione ob contentum ab eo præstitum liberacioni de-debitorum a carceribus, postquam Jo: Franciscus citato eo-dem Marchionem obtinuerat admitti ad caufam, & inhiberi, ne quidquam in eis praeditum innovaretur, Rota approbat creditum D. Marchionis, & nihil firmando quod creditum Gherardi, attentata ab illo commissa pur-ganda esse declaravit, ut in dec. 64. p. 18. rec. Ad huius normam demandata fuit expeditio decreti super executione d. mandati ab A. C. relaxati, à quo decreto novæ subinde emerere aliorum attentatorum controversia.*

Postquam enim signature iustitiae ab hoc novo decreto denegavit Jo: Franciscus appellationem fulpensivam, bis reſcribendo nihil: Marchio supradictus vigor d. mandati de exequendo aperte a tergo mandati A. C. adiuvit eumdem A. C. & ob obtinuit subordinationem, & deliberationem quarundam dormorum præfati Jo: Francisci jam vigore pre-cedentis mandati sub exequitione, earumque pretium scu-torum 4500. deponi in Sac. Monte Pietatis, & subinde etiam obtinuit novum mandatum de confignando, cuius vigore